

De Oostendse danszalen

Heel wat oudere Oostendenaars zullen zich nog heel goed herinneren hoe het uitgangsvleugel zich vroeger vooral toespitste op verschillende danszalen van onze stad.

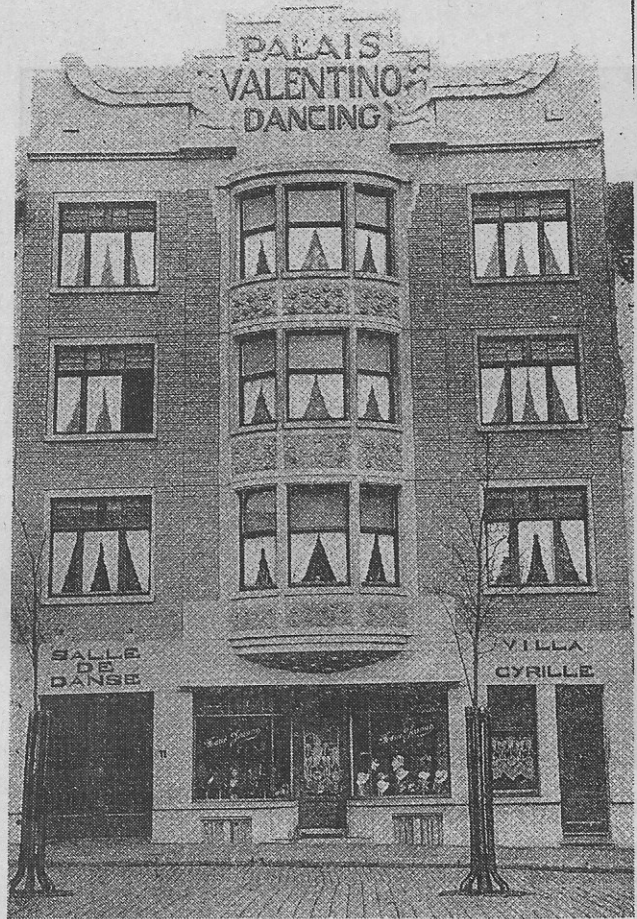
In zijn boek „Oude Oostendse afspanningen, danszalen en café's-chantants" vermeldt A. Sleeks er 29. Hij begint met „De gloeiende oven" in de Madridstraat, de zaal van Chevalier langs de Vindictivelaan en „De Tijger" langs de Alfons Pieterslaan. Hij gaat dan verder met de danszalen van het Hazegras, waartussen er typische namen waren zoals „Boelings" (volgens de naam van de uitbaatster Netje Boelens), „Het Apekot", „Het Spiegelhof", „'t Zwaantje", „Eylands", „Bij Mance Dumon", „De Zonnebloem" en „De danszaal van Scheppers". Ary Sleeks voegde ook nog „Het Laiterietje" in 't Bosje bij het Hazegras. Dan heeft hij het vervolgens over de danszalen van het Viserskwartier, waarvan „Het Keuntje" (ook bij Swansels genoemd) de meest bekende was. Verder waren er nog „De Oude Zaal" in de Kleine Kaaistraat (thans Paster Pypestraat), „Het

Blauw Kasteel" op het Visser-splein en „De nieuwe Zaal" in de Sint-Franciscusstraat.

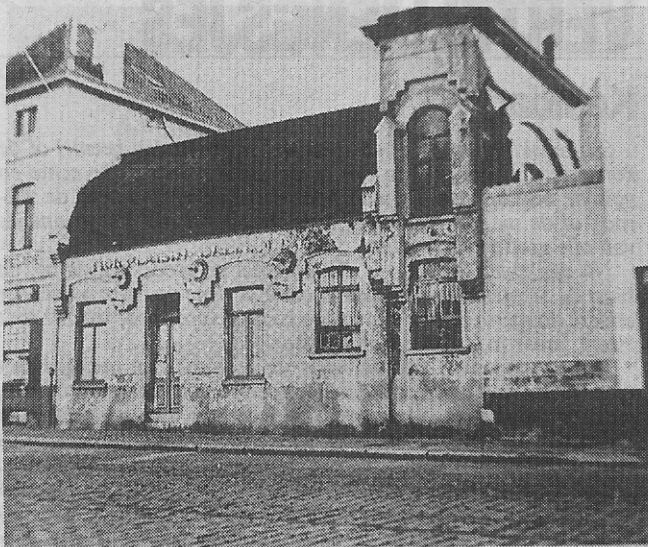
Het Centrum, soms moeilijk te scheiden van het visserskwartier had „De Hooizolder" (deze danszaal droeg eigenlijk een Duitse naam „Hohenzollern", wat onuitsprekelijk was en omgevormd werd tot „De Hooizolder", de „Valentino" aan de Groentenmarkt (waar nu het Bijlartpalace is), „De Blote Frank" was op de hoek van de Jozef-II straat en de Hendrik Serruyslaan gelegen.

Met de danszalen van het Hospitaalkwartier zoals „De Zaal van Maentje", „De Alcazer", „Het Zaalje van Eerebout", de danszalen uit de omgeving van Petit Paris die hij vermeldt met „De Aviso", „Mon Plaisir", „Flora", „Het Kroontje", en „De Praaien Haan" eindigt Sleeks met enkele nog verder gelegen danszalen namelijk „California", „De Hoge Barriere" en „Les Grottes d'Ostende".

Wat bij Ary Sleek opvalt is dat hij het zuiver bij danszalen houdt, want in het Kursaal was er ook een balzaal en langs de Van Iseghemlaan, waren er ver-

De „Valentino" die haar deuren in 1960 sloot aan de Groentenmarkt

„Mon Plaisir" aan de Torhoutsesesteeweg, nabij de Euphr. Beernaertstraat. Het verhoogde deel werd ingenomen door een groot orgel.

schillende dancings, zoals „Le Perroquet", „de Helder", „La Terrasse", „Chez Pan" en andere.

De overgrote meerderheid van deze danszalen waren reeds vòòr de Tweede Wereldoorlog verlaten.

Toen er na 5 jaar oorlog weer mocht gedanst worden waren de eerste zalen die open gingen „Oud Oostende" in de Ieperstraat, „Petit Casino" (vroeger „Boelings" op het Hazegras), „Het Laiterietje", „De Hooizolder", „De Valentino", en „Het Keuntje". Na enkele maanden waren er al een vijftal bijgeko-

men, bijna allemaal in de omgeving van de Langestraat, zoals „The Rythme Club" (later de „Vans"), „De Casanova", „Carlton", „Ambassadeur", alle in de Langestraat zelf geopend, terwijl de „Atlanta" een kort bestaan kende in de Adolf Buylstraat.

Sindsdien zijn geregeld dansgelegenheden bijgekomen en verdwenen, maar wij, de ouderen denken nog eens terug aan de héél oude danszalen, zoals „Het Keuntje" met zijn orgel en zijn beste dansvloer van gans de stad.